

antiquiorem antiquiorum, qui assistunt electioni...

31. Schedulis omnium injectis, & receptis in vas...

32. Porro si numerus Scedularum conveniat, tum demum...

33. Verum permittimus, ut si Confirmatores aliqua probabili spe ducantur...

34. Porro si numerus sufficiens habeatur, & unus solus fuerit electus...

35. Priore coram omnibus nominato, & publicato, Vicarius nisi sit Confirmator...

36. Postulatione facta Confirmatores assignabunt terminum ad opponendum...

37. Interea tam Conventuales, quam Confirmatores debent diligenter considerare...

38. Confirmatores autem Deum Judicem, prae oculis habentes, a via Dei...

39. Si autem Confirmatores ex aliqua rationabili causa judicaverint non esse confirmandum...

(*) Ordinatio anni 1647. Quando ex Praesidentibus electioni novi Prioris unus moritur...

forem observantia Regularis: tunc non debent talem confirmare...

40. Quod si nullum impedimentum inveniatur in persona electa...

41. Facta igitur Confirmatione poterunt Confirmatores, imo etiam debebunt in virtute S. Obedientiae...

42. Quod si forte talis Electus esset praesens in Domo...

43. Totamque diem illam gaudio dedicantes, & Sextam diei in Ecclesia submissa voce dicentes...

44. (*) Scendum est autem, quod R.P. Carthusiae poterit cum consilio sui Conventus Electum destituere...

45. Porro Electionis debent saltem intra quadraginta dies fieri...

De Officio Prioris. CAPUT TERTIUM. 1. Primum, & principale Prioris officium...

2. Prioris est omnium sibi Subditorum confessiones audire, aut aliis idoneis committere...

3. Prioris est in die Natalis D. SS. Nominis Jesu, Coene Domini, Paschae, & Pentecostes...

4. Prioris est Conversis, & aliis Fratribus in Superioribus Domo Capitulum tenere...

(*) Ordinatio anni 1648. Scrivetur antiqua consuetudo Ordinis de perpendendo...

(*) Ordinatio anni 1643. Mandatum omnibus Vicariis Provinciarum...

(2) A solis Confirmatoribus debent videri, & legi vota Eligentium...

cap. 6. Conc. Tridentin. Convenienter observetur.

24. Nullus Prior, nullaque Ordinis nostri persona admittat in se executionem Testamentorum, etiam ad pias causas, nec sollicitudinem, aut procuracionem aliquarum causarum, aut negociorum alienorum, nec pariter legationes, seu ambasciatas, quae simplicitati nostri Ordinis minime conveniunt.

25. Nullus etiam nostri Ordinis in se tantquam Iudex, vel Arbitrator lites, & negocia aliena suscipiat proprio motu. Quod si a Sede Apostolica, causa aliqua cuilibet ex Nobis fuerit delegata, tunc ad eam audiendam exeat, quamvis a R. P. Carthusiae licentiam non habuerit exeundi. Quia in re sciendum, quod nisi in literis commissoriis Ordo Carthusiensis exprimat, eam non tenetur Delegatus audire, sicut indulgentia, quam a Domino Innocentio Papa III. habemus, manifeste declarat.

26. Pro his etiam, qui non sunt de Ordine nostro, nullus nostrum quolibet res cambiat, permutet, aut vendat, nec pro eis spondeat. Emere vero si necessitas exegerit possumus: non tamen hoc fiat passim, nec pro quolibet, nec sine licentia Prioris.

27. Priores, & Procuratores quantum poterunt lites, & Processus fugiant, servos enim Dei litigare non decet. Quod si ad id interdictum impellat eos necessitas, pacem cum Adversariis via amabili, si fieri potest quaerant, vel oblatam amplectantur ad vitandum discursus varios, litis eventus dubios, & expensas. Ex his enim multa Domibus, & personis Ordinis evenire possunt incommoda.

28. Nullus Prior, aut alia quavis persona Ordinis, verbis, literis, Nuntiis, promissionibus, aut alio quovis modo sollicitet, subornet, vel inducat personas aliarum Domorum ad aliquam instabilitatem in non modicum personarum, & dicarum Domorum detrimentum. Qui contra fecerit, & quoties id fecerit, Ordinem per mensem in visitationibus teneat sine misericordia. Et nihilominus per Capitulum Generale, vel Visitatores, prout casus exegerit, rigide puniatur.

29. Nullus Prior, aut alius nostri Ordinis publice predicare praesumat, nisi in Claustro, vel Capitulo Monachorum, aut Conventorum, nec ibidem aliquis secularis praeter domesticam familiam, nisi quando Priori videbitur expedire admittatur.

30. Prior circa subditos suos sit sollicitus, ne Ordinem dimittant, vel de Ordine fugiant. Et quos huius propositi probabiliter esse cognoverit, & eos qui alium, vel alios ad hoc induxerint, valeat carceri mancipare. Nullus Prior cum bona conscientia potest dare literas de non repetendo aliquo subdito suo Ordinem nostrum jam Professo, prout in Romana Curia existit declaratum.

31. Prior in domo sua cum Hospitibus advenientibus, non debet passim, & indifferenter comedere, sed dumtaxat cum personis honestis & talibus, quibus hoc commode negari non poterit; & tunc etiam quanto rarius, tanto melius. Conversi in Domibus nostris, tam superiori, quam inferiori non comedant cum Prioribus suis.

32. Priores in aliis Domibus Ordinis, non

debent loqui cum Monachis, nisi de licentia proprii Prioris ipsorum Monachorum.

33. Prior quisque novus in praesentia praedecessoris, si praesens fuerit, ac quatuor magis Discretorum de Conventu, si tot aut plures affuerint, vel si praedecessor non supervixerit, aut nimium remotus fuerit: In praesentia quatuor praedictorum perfecte in scriptis redigat statum Domus.

34. Novus Prior, tam Domus Carthusiae, quam caeterarum in proximo sequenti Capitulo professionem faciat in hunc modum. Ego Frater N. promitto obedientiam communi Capitulo pro me, & Domo nostra. Siquidem de antiqua, & approbata Ordinis nostri consuetudine, singuli Priores, Rectores, Vicarii Monialium, in singulis Capitulis Generalibus per se ipsos si praesentes fuerint, alioquin per literas, misericordiam petere tenentur. Quod si non fecerint: nihilominus pro petita habeatur.

35. Prior absolutus, ante descriptum statum Domus a cuius Prioratu absolvitur, in sui successoris praesentia, ad Domum aliam non recedat, nec secum aliquid deferat, vel ante se praemittat, nisi vestes debitas, & quae successori suo decentia, salvo moderamine, videbuntur. Quod si in illa Domo, in qua est absolutus remanere, vel ad Domum professionis reverti voluerit, & cella non vacaverit: locus ei competens, & honestus extra cellam Prioris interim deputetur. In Ecclesia vero, & alibi in Conventu locus ei detur, secundum quod fuit in Ordine.

36. Potest etiam idem absolutus eligere, quamcumque Domum illius Provinciae, in qua est sita Domus a qua absolvitur, si Domus, quam eligit velit illum recipere, propterea, ut eidem absoluto provideatur, & evagationis materia subtrahatur, ordinamus, quod absolutus non recedat extra Domum, a qua absolvitur, nisi prius fuerit debite certificatus, quod Prior, & Conventus Domus, quam eligit, voluerint eum recipere, ut tunc, & non ante Domus illa, cui praefuit, pecunias pro expensis itineris necessarias ad praedictum locum cum equo, & famulo eis ministret. Quod si diligentiam fecerit jam in duabus Domibus, ut ab una, aut altera illarum reciperetur, & nec sic quidem receptus fuerit, postmodum aut maneat in Domo a qua absolvitur, aut ad Domum suae professionis revertatur: donec sequens Capitulum Generale, aut interim R. Pater Carthusiae, si hoc petierit, aliter ei provideat.

37. Prior, qui non propter crimen, sed propter aliam culpam depositus est, in alia quidem Domo poterit eligi, nisi specialiter a Capitulo Generali sibi fuerit interdictum: sed in amissa nunquam, nisi de licentia Capituli Generalis. Cum Prior, & Procurator pro eadem culpa suas amittunt obedientias: in ipsa Domo non debent habere eandem, donec a Capitulo concedantur.

38. Cum Prior propter infirmitatem, vel senium, factus inutilis voluerit super annum, habere misericordiam, significet Domui Carthusiae (a) quae auctoritate Capituli Generalis, faciet ei misericordiam, si viderit expedire, aut dabit licentiam convocandi duos Priores de vic-

(a) Vid. num. 18, cap. 2.

vicioribus, & discretioribus, qui poterunt ei facere misericordiam, si hoc rationabile esse iudicaverint.

39. Rector Domus Ordinis non sedet in sede Prioris in Ecclesia, nec in Refectorio, sed in sede Antiquioris e parte dextra ante Vicarium, nec promittitur ei obedientia in principio Refectorii: tamen obeditur ei in omnibus tanquam Superiori.

40. Rector Novitorum professiones recipit mutato nomine Prioris in nomen Rectoris: quando Priores distant plusquam unam dietam.

De tractando Consilio.

CAPUT QUARTUM.

1. Siquid magnum, vel grave tractandum fuerit, Prior Monachos professos Domus suae vocem habentes, & quinque annos professionis completos (a) in unum facit convenire. Quibus proponens negocium, non debet manifestare ad quid inclinatur, ne per hoc videatur velle trahere alios ad hoc quod intendit: Sed tantum aperire quidquid occurrit in materia proposita prout contra, ut, omnibus hinc inde consideratis, & singulis quid sentiant libere pronunciantibus: quod melius, rectiusque existimaverit, sine ulla Personarum acceptione exequatur.

2. Non enim ullo Jure cavetur, ut quoties aliquis tenetur petere consilium, teneatur etiam illud executioni mandare, cum consilium de sua natura non obliget ad sequendum, quoniam ex multorum auditis judiciis, instruitur, & informatur animus consultantis. In aliis autem, in quibus necessarius est consensus, & votorum, qui requiruntur: non est liberum Priori facere quod vult, sed tenetur sequi majorem partem sui Conventus, quem tunc totum convocare debet.

3. Caeterum Hospites, non promoti ad Subdiaconatum, in disciplina generali constituti, criminosi, fugitivi, interdicti, suspensi, excommunicati non habent vocem in necessariis tractatibus: propterea Priores illorum voces, requirere non tenentur.

4. Hoc autem in tractatibus, & consiliis conferendis, omnino tanquam utilissimum, relictissimumque servari debet, ut nemo suam, vel alterius contentiose praesumat defendere, vel aliorum impugnare sententiam, ne bonum consilium in discordiam, quod absit, furoremque vertatur. Qui vero contraxerit, & in his fuerit assuetus, communisque respicere noluerit, tanquam pacis turbator a communibus tractatibus excludatur: poena nihilominus plectendus gravius, quae pro modo culpe, & conditione delinquentis, remittitur arbitrio Praesidentis.

De Officio Vicarii, & Antiquioris.

CAPUT QUINTUM.

1. Prior quilibet unum ex suis Monachis

Vicarium talem sibi eligat, cui tuto suam possit conscientiam committere, & in rebus arduis bono per eum juvari consilio. Qui etiam absente, & impedito Priore, caeteris exemplo, & verbo praelucere, & omnes in observantia regulari, & sancta pace continere. Maternaque omnibus ubera, maxime tentatis, Infirmis, Afflictis, Novitiis, noviterque profellis fructuose exhibere valeat. Igitur esse debet exemplaris, scienter doctus, maturus, benignus, zelator Ordinis, & observantiae regularis: praecipuus amator pacis, & unitatis.

2. Vicarius absente, vel impedito Priore, vices ejus agit in visitandis Monachis, licentis dandis (b) Confessionibus recipiendis, inungendis, & communicandis Infirmis non tantum Monachis, sed etiam Conversis, Donatis, & Mercenariis in Domo superiori infirmantibus, in sepeliendis mortuis: in cantandis Missis quas Prioratus requirit (c) excepta Missa, in qua Novitius est professionem facturus.

3. (d) Et quoniam Vicarius representat Priorem, & est secunda Persona Domus: ut officio ejus congruus locus deputetur, statim ubi ubique in Conventu locum teneat Antiquioris a parte dextra Prioris, nec unquam absente Priore in Refectorio legat.

4. Cum Prior, & Procurator absunt, vel forsitan non possunt, vel si Procurator non sit Sacerdos, Vicarius descendit ad Domum inferiorem ad inungendum Infirmum, vel communicandum, si necessitas cogat: Et si non adit Clericus aliquis, unum de Monachis secum introducat.

5. Vicarius absente Priore de uno Choro in alium, si opus est, adiutorium mittit, orationem ante horas terminat, ad lectionem hebdomadarii benedictionem largitur: etiam ad lectionem Prioris in die Nativitatis Domini, SS. Nominis Jesu, Paschae, Pentecostes, Corporis Christi, & S.P.N. Brunonis, & quando Prior est hebdomadarius. In festis absente Priore ultimam dicit lectionem: nisi adsit Prior nostri Ordinis, qui velit eam legere. Semper tamen absente Priore, Te Deum laudamus incipit.

6. In die Natalis Domini Missam mediae noctis celebrat, nisi sit hebdomadarius, aut officium Prioris facere debeat. In vigiliis Paschae, & Pentecostes ad Missam legit secundam, vel absente Priore, primam lectionem, & Missam Conventualem officii Capituli Generalis Cloniacensium, & Benefactorum post Natalem Domini: Absente Priore dicit, & similiter in Capitulo in Claustro, & in opere communi benedixit dicit, postulantis misericordiam, vel culpas suas recognoscentibus respondet: Si quid faciendum est super hebdomadam insinuat, ad ostium Refectorii pulset, Benedixit, & sequentem versum incipit, similiter, & versum post prandium, & coenam: cum cultello signum facit.

7. Priore absente, vel infirmante, vel committente, Vicarius Laicus Capitulum tenet, & hospites visitat. Cum Procurator deest, vel si non potest, Vicarius incensum ministrat, si tamen

M m m z

(a) Juniores Monachi ab his tractatibus non absolute necessarii sententur, ne ulla verum extenuari discussione, aut temporalium cogitationibus, ab habitu intimae recollectionis assumendo, & a temporalium oblivione retrahantur.
(b) In quibuscumque rebus, ubi ex Statutorum praescripto requiritur licentia, debet etiam ab Officialibus peti a Vicario in-

absentia Prioris, nisi licentiam specialem haberent a Priore, de qua tamen ob rationem boni exempli ab Officialibus singulariter omnibus dandi, debent modeste Vicarium monere.
(c) Vid. num. 7, cap. 18.
(d) Vide num. 20, cap. 20, secunda pars.

cario, aut alii idoneo committere. Eosdem etiam circa Orationem Dominicam, Angelicam Salutationem, Symbolum Apostolorum, Decalogum, præcepta Ecclesie, Maternam Orationem, modum serviendi missis privatis, & modum recte confitendi, communicandi, & religiose vivendi plene instruere, (a) aut ab idoneis instrui facere. Et ut omnes debitum temporibus confiteantur, communicent, missas audiant, Divinis Officiis intersint, & Ecclesiam frequentent, quantum unumquemque decet, & tenetur sollicite providere. Scriptum est enim, si quis suorum, & maxime domesticorum curam non habet, fidem negavit, & est infidelis deterior: propterea illum monemus, ut curet Sermones Conversis festivis diebus fieri; quibus etiam intersit familia.

5. Prior debet rebus, & negotiis Domus sue superintendere, & de omnibus, generalem sollicitudinem, & providentiam habere: bona etiam omnia per suos officiales, & ministros recte administrare, & ea secundum Deum, conscientiam, & formam Ordinis, & statutorum nostrorum discrete dispensare: ac ne quid omnino reum negligatur, ne quid pereat, ne quid male expendatur, sollicite curare. Non enim res suas, aut hominum curet, sed Christi: cui de omnibus districtam illam reddere rationem oportebit. Verumtamen, ne forte temporalium cura reum, ac sollicitudine prægravatus, spiritualibus minus possit intendere, tales singulis obedientis fataget deputare, quorum eas fidei secure valeat credere.

6. Prioris enim est officiales suos omnes, tam Monachos, quam Conversos, (b) & ceteros quoscumque cum maturo consilio instituire, deservire, mutare (nec hæc possunt impediri per Visitatores, nisi in actu visitationis existentes) & unumquemque in suis officiis, & obedientis bene dirigere, & quoties est opus arguere, monere, & pie, & charitative pro eorum, culpis, & inobedientis salutares poenitentias imponere. Verumtamen non debet Hospitiis Officium Vicarii, Procuratoris, vel Sacriste commendare: (c) nisi forte ad huiusmodi officia in eadem domo idoneum profectum inveniret.

7. Qui autem instituti sunt officarii, vel alicui obedientie deputati, non audeant statim, vel postea in Conventu petere misericordiam; nisi de consensu Prioris. Qui quæserit, arbitrio Prioris puniatur: & nihilominus obedientiam illam habeat, quandiu Prior viderit expedire.

8. Monachis potest obedientias in Claustro commendare: sed sæpius fit, & fieri debet in Capitulo. Cum autem in minoribus aliquando querat consilium, potest, & in commendandis obedientis, si vult aliquos consulere: eos maxime inter quos conversati sunt hi, quibus eas commendare proponit.

9. (*) Prior annis singulis in Adventu, aut alio tempore pro consuetudine Domorum in præsentia sua, & Vicarii, & duorum adminis ex senioribus, & discretioribus Domus; faciet

(*) Ordinatio anni 1649. Serventur n. 9. & 11. c. 3. & 17. cap. 6. a. partia Sta.

(a) Hinc animadvertunt Priores non sui Officiis, sed sibi ipsi curam spirituali educationis Fratrum specialiter committi. (b) Officiales Conversos intellige Coadjuvatores, Hortulanum, Pistorum &c. ut latius exprimitur cap. 21. Tertio Partis antiquorum Statutorum, inde sciendum est Conversos nunquam posse institui Procuratores, aut Coadjuvatores, quod ultimum officium committitur tantum Monachis, & in omnibus, ubi ex rationa-

Procuratorem reddere rationem generalem totius receptæ, & expensæ in illo anno factæ. Quod si Procurator facere neglexerit: arbitrio Prioris puniatur. Et nihilominus, si opus fuerit, sæpius ab eo ratio exigatur. Verumtamen Prior debet tempestive præmonere Procuratorem, ut ad reddendum sua computa se præparet.

10. Prior sine consilio Vicarii, Procuratoris, & Sacristæ non presumat commodare pecuniam, simul, vel per partes, ultra viginti scuta, & tam Priores, quam alii, qui Domus suas gravare non verentur, dando de bonis Ordinis, sine consensu suorum Conventualium extraneis, vel propinquis; ab officiis absolvantur, & nihilominus graviter puniantur.

11. Volumus quod quælibet Domus arcam communem habeat, sub tribus clavibus, quarum unam Prior habeat, alias aliqui ex Monachis quibus Prior commiserit Clavarii nuncupandi, in qua servetur omnis pecunia domus, præter eam, quam judicaverit Prior provisionibus Ordinarii necessariam. In qua etiam arca deposita aliena custodiantur: nec liceat ea commodare, vel expendere, nisi de voluntate Dependentium, & cum assententia Clavariorum, quando reponuntur, & extrahuntur pecunie, & deposita ex dicta arca communi: atque retineatur in ipsa capsula liber, quo annotentur pecunie, & deposita in eadem respective deponenda, & extrahenda, stricte servata in cæteris præsentium Statutorum forma. Si Prior, aut Procurator contrafecerit: Prioratum Prior, & Procuracionem Procurator amittat.

12. Quod datur alicui Priori Domorum Ordinis, vel Rectori, vel etiam Vicario Monialium, acquiratur domui, cui nofcitur præsidere: nisi constaret evidenter, quod non in gratiam, & intuitum domus illius, cui præsidet, vel officii aut personæ ipsius, sed magis favore domus sue professionis conferretur: quia tunc tale donum ad Domum dicte sue professionis pertinet: & quando aliquod dubium ex præmissis oritur, iudicium, sive determinatio reservetur R. Patri Carthusiæ, sive Capitulo Generali.

13. Prior licet nullo tempore debeat unquam sine multum rationabili causa exire de Domino: a principio tamen Adventus, usque ad primam post Epiphaniam diem, & a Quinquagesima, usque post Octavas Paschæ propter arctiorem sui Custodiam, & Gregis sui curam, nisi urgente necessitate, aut evidenti, & magna utilitate non poterit exire. Pro negotiis autem, que per Procuratorem, aut alium quempiam, aut etiam per literas, vel aliter commode expediri poterunt, a sua Domo non exeat, nec ea per se ipsum exerceat: sed in domo cum iis, a quibus assumptus est, resideat.

14. Cum autem pro negotiis expediendis eum personaliter exire oportebit, quam citius poterit revertatur, nec unquam solus equitet (d) nec solus incedat, sed semper habeat secum honestam alicujus comitivam, nec equitet extra terminos sine Cappa, nec etiam intra per Villas: remo-

turorum de cõpatis reddendis, & Arca communi habenda sub pœna abolitionis Prioris, & Officiali a suis officiis.

bili Casua a R. P. siue fixe, siue transitorie præfatum officium Coadjuvatoris permittitur, cuius functiones arbitrio Prioris relinquuntur cum nullas habeat per statuta præfixas. (c) Vid. num. 12. Cap. 1. (d) Inde non est intelligendum, quod Prior debeat semper famulum equestrem secum ducere, sed de Custodia ubique in itinere habenda, id intellige.

remotus tamen a Villis, & a concursu hominum, eam exire potest. Honestam vero Comitivam intelligimus Conversos, Donatos, aliosque domesticos famulos, maturam habentes ætatem, & nomen bonum: quos secum ducant tam ad Capitulum Generale, visitationes faciendas, & alia loca remota, quam ad Civitates suis Domibus propinquas, & vicinas Grangias. Hoc tamen prohibentes, ne prædictæ personæ incedant unquam equestres per huiusmodi Civitates; exceptis ipsis Prioribus ex causa rationabili, ubi consuetudo id toleret.

15. Priores dum sunt in itinere constituti, omni die feriali, si commode fieri possit, Missas audiant, aut celebrent: nam festivis certum est eos teneri dicere, vel audire.

16. Ubiicumque duo, pluresve simul fuerint Priores, si unus ex eis, vel alicujus eorum Conversus, vel famulus excessum fecerit, vel dixerit, antiquior eorum, nisi adsit aliquis Visitator, excessum sic reprehendat, si Prior suus hoc facere neglexerit: ut alii, qui talia audierint, attentent similia pertimescant.

17. Priores, & omnes Personæ nostri Ordinis, personas omnes, & loca, & tempora, & res, & actiones omnes suspectas, & periculosas devent, alioquin si res fuerit vehementer suspecta, & scandalosa, Visitatores scribant R. Patri, qui pro sua prudentia, & integritate providebit, prout ei secundum Deum, & facti qualitatem expedire videbitur.

18. Animadvertentes periculum Animarum, quod omnibus omnium statuum, & conditionum hominibus provenit ex prohibitorum librorum lectione, & usu, ordinamus, quod omnes Priores, libros omnes, qui in suis Domibus habentur, quam diligentissime fieri poterit, per se, aut alios ex suis idoneos visitent: recognoscant libros devotionis iuxta Bullam Pii V. præfixam Officio gloriosissimæ V. Mariæ, correcto, & emendato per Decretum Sacri Concilii Tridentini: Alios vero omnes recognoscant iuxta Indictum prohibitorum librorum compositum ex Decreto ejusdem Concilii, & ejusdem Indicis regulas adhibentes, etiam alios Indices de hac materia: si qui compositi sint ab illarum Provinciarum Universitatibus, Episcopis, & Inquisitoribus, & si opus fuerit Theologos, qui in illis morantur partibus consulant, aut consulendos curent, & Visitatores in actu visitationis diligenter inquirent: an talis recognitio librorum fuerit facta. Priores insuper præcaveant, ne aliqui ex suis subditis legant, vel penes se retineant illos libros per prædictam Bullam, & Indices prohibitos: ne poenam excommunicationis, & aliorum, que in Bulla ipsa, & Indicibus continentur incurrant.

19. Nullus Prior nostri Ordinis siue palam siue secreto præsumat ludere, aut solitari cum subdito suo, aut etiam non subdito: nec quisquam Subditus præsumat ludere, vel contendere cum Priore suo, sed semper, & ubique tam in verbis, quam in factis ei deserat, & obediatur reverenter, nec præsumat eum reprehendere, sed si quid Prior errare videbitur: Vicarius, aut alius de antiquioribus, & discretioribus Domus, secreta, & reverenter eum inone-re potest, & debet.

20. Prior in præcipiendo, & excommunicando, & in omnibus aliis censuris modum ser-

vet, tam propter periculum præcepti, & censurarum, quam etiam, ne sua indiscretione oves suas in amaritudinem perducatur. Et ideo intelligens sibi datam fuisse potestatem in adificationem, & non in destructionem, nisi pro gravissimis culpis, & periculis ad talia remedia non deveniat, sed potius ita se gerat, ut si interdum, ipsius auctoritas timeatur; ipsius tamen persona semper diligatur. Nam etsi utrumque necessarium est, amari scilicet, & timeri: non expedit tamen, ut Prior præter potestatem, etiam auctoritate sua, & moribus timeatur.

21. Sit ergo Prior talis, aut saltem curet, ut fiat, ut oves ipsius præsertim in tentationibus, & tribulationibus positæ, possint tanquam ad benignum Parentis sinum confugere, & ei omnia secreta sua manifestare. Non tamen debet Prior, ut ametur a suis ovis, statuta Ordinis, aut regularis disciplinæ rigorem relaxare. Cum sit hoc non placare virtute; sed vitio: non oves servare, sed perdere: sed debet a suis moribus omnem auferre severitatem, & iracundiam, & imperiositatem, & alia huiusmodi vitia, propter que timeantur, & odiantur Priores, ut sic non vite relaxatione sed religioforum benignitate diligatur.

22. Priores non mittant, aut Ordinarius præsentent Monachos suos pro Ordinibus suscipiendis, absque prævio examine ab iisdem Prioribus faciendum, & antequam ad legitimam ætatem pervenerint, atque legitima est in Subdiacono annus 22. in Diacono, 23. In Sacerdote 25. Sufficit autem quod annum prædictum, quis attigerit, licet nondum compleverit. Quando autem mittuntur ad Ordines suscipiendos, habeant secum Procuratorem Domus, vel si non possit, Conversum aliquem, aut Donatum, vel Sæcularem famulum gravem, & honestum, & mittantur ad propriam Civitatem, si in ea Ordines conferantur, vel ad locum magis vicinum ubi Ordines ipsos conferri contigerit, nec eundo, & revertendo a recto itinere notabiliter divertant, nec ibidem inordinatam moram faciant, Super quo Priores eorum curam adhibeant diligentem. Et ad evitandum omnes perniciosos excessus, qui circa hoc contingere possunt, statuimus, ut omnes Priores teneantur quamprimum commode poterunt significare in verbo veritatis R. Patri, & Capitulo Generali, moram, quam sui facere solent in Ordinibus suscipiendis, quam moram si R. P., & Capitulum Generale viderint esse inordinatam, moderabuntur, & certum terminum præsentent. Quem postea nulla Domus, aut Provincia ullo modo transgredi possit sub poena inobedientie. Declaramus etiam, quod Personæ Ordinis ad suscipiendos ordines non valeant absque licentia R. P. Curiam Romanam ordinate intrare; exceptis personis Domorum a dicta Curia ultra unam diem non distantium: cum alibi dictos Ordines suscipere non valebunt.

23. Nulla Domus habeat duo magna sigilla hoc est unum pro Conventu, & alterum pro Priore, sed quælibet uno sigillo magno authentico sit contenta, quod Prior custodiat, sed nomine Conventus ipse non sigillet, nisi de totius Conventus, vel majoris partis voluntate, & consensu. Poterit tamen Prior habere sigillum parvum, & eo sigillare literas, quas scribit suo privato nomine.

men cantoriam hebdomadalem tunc facit, ad vespas non offert incensum, sed Antiquior: Et si est hebdomadarius Missæ, & aliter suum facit Officium, debet etiam tunc ministrare Incensum.

8. Absentibus Priore, & Procuratore diebus Festis Capituli congruo tempore exit ad providendum ne Mensis Refectorii de his quæ apponenda sunt aliquid desit. Priore autem presente, & absente Procuratore, Vicarius scutellas apponit, & removet: nec tamen in sede Procuratoris sedet, sed servat sedem suam in capite Mensæ.

9. Priore existente in sua Cella, vel in Claustro, Vicarius non potest Monachum de Cella sua educere, vel in Cellam alterius introducere, nisi specialiter iustus, aut permissus, alias absente, vel sic impedito Priore, ut non possit haberi accessus ad ipsum, Vicarius dat petentibus licentias visitandi aliquem Infirmum, vel sanum, & ad Infirmum mittit, quem voluerit. Verumtamen licentiam a Priore alicui Monacho, vel Converso denegatam, non poterit postea dare, nisi urgente necessitate postea occurrente. Et ideo petitor etiam non interrogatus dicat, quod sibi fuerat a Priore denegata: Ne ut fraudis Reus, si eam ab ignorante obtinuerit, argui debeat, & puniri. Similiter si quis licentiam a Vicario, absente Priore denegatam, postea a Priore petere voluerit, a Vicario fuisse denegatam eidem manifestet.

10. In cæteris Prior de Vicarii potestate semper disponit secundum suæ directionis arbitrium, excepto, quod cum hospitibus, non comedat, aut bibat, quamvis possit præfens esse dum comedunt, & bibunt. Nec pro faciendâ Prioris hebdomada descendat ad inferiorem Domum: nec intret coquinam. De potestate Vicarii in foro poenitentiali, quoad Priorem, & mortuo, aut suum officium non exercente Priore, quoad Monachos: habetur infra in Capitulo de Confessione.

11. Ad Vicarium spectat Ordinationes, quæ per Capitulum Generale fiunt, eo anno, quo fiunt, quater legere in Conventu; Et si sequens Capitulum approbaverit illas, in libro ad id deputato describere, & similiter Anniversaria perpetua per Capituli chartam quibusdam Personis per totum ordinem concessa, & quæ in sua Domo debentur recenter mortuis, debet Vicarius in Calendario Domus describere.

12. In Domibus Monachorum, nullus sit Vicarius; Procurator, aut Sacrista, nisi sit ipse Domus professus, sine speciali licentia Capituli Generalis, vel R. Patris. vel in casu imminentis necessitatis, Visitatoris Provincia, qui si super hoc licentiam dederit, in tunc sequenti Capitulo ratificari debet: alias ulterius non valebit.

13. Priore, & Vicario absentibus ubique in Conventu antiquior (a) præfides, & omnia facit, quæ ad Vicarium absente Priore spectare diximus; unus tamen tantum designetur Monachus sub nomine, & officio Antiquioris in quolibet Conventu: Porro nullus criminofus, vel in

disciplina generali positus, exercere potest officium Antiquioris, nec hospes similiter, nisi ex speciali concessione. Quodcumque autem ille, qui antiquior est professione, iudicio Prioris non erit idoneus ad exercendum officium Antiquioris: poterit Prior, alium idoneum instituire.

14. Priore, & Vicario absentibus, si Antiquior sit de choro sinistro transit ad dextrum pro inchoando Te Deum, & postea ad Sedem redit.

De Procuratore.

CAPUT SEXTUM.

1. Conversis, & famulis Domus præficatur a Priore unus e Monachis diligens Procurator: (*) sic eum volumus appellari, qui quamvis exemplo Marthæ, cujus suscepit officium, circa multa sollicitari, ac turbari habeat; Silentium tamen, & quietem Cellæ non penitus abjicere, aut abhorere debet, sed potius quantum Domus negocia patiuntur, quasi ad tutissimum, & quietissimum portus sinum ad Cellam semper recurrit, ut legendo, orando, meditando, & turbulentos animi sui motus ex rerum exteriorum cura, vel dispositione surgentes, sedare, & in arcanis sui pectoris aliquid salubre quod Fratribus sibi commissis in Capitulo Domus inferioris suaviter, & sapienter eructet, possit recondere: qui tanto frequentioribus monitionibus indigent quanto minus literas norunt.

2. Procurator si est Sacerdos hebdomadam Sacerdotii facit in ordine suo, sicut, & ceteri Monachi, incensum Sacerdoti semper ministrat quoties adolendum est, & in Laudibus quando cantatur Psalmus *Laudate Dominum de Calis*; Ad Vespas autem cum dicitur ultimus Psalmus tradit Cuppam Thuribili ad ostium Chori coquinario, vel ejus adjutori: ibidem illud recepturus cum incipitur, ultimus versus Hymni. In Missa vero post Epistolam traditur eadem Cuppa, & ante Evangelium recipitur. Aquam benedictam fert diebus Dominicis ad gradum Altaris. Quando vero benedicuntur Candela, Cinis, & Rami, & in Professione Novitii eandem aquam benedictam fert Procurator in aspersorio Sacerdoti, & aperit portas Chori: Similiter administrat Vinum, quando communicant Fratres.

3. In Missa Conventuali si præfens est, semper legit Epistolam, nisi sit Sacerdos hebdomadarius, aut adsit Subdiaconus. Nullum aliud facit officium hebdomadale, non Diaconatum, non Cantoriam, non legit in Refectorio: legit tamen lectionem in Matutinis, quando sibi contingit, legit etiam in Claustro quod de Evangelis, & Statutis legendum est; aut Vicarius, quando Priori expedire videbitur.

4. Procurator universorum sibi a Priore Commissorum curam gerens, (b) de negociis pene omnibus, & sumptibus ad Prioris semper recurrit consilium; nec grande aliquid præter ejus licentiam agere, vendere, emere, accommodare præsumat, aut donare, munuscula tamen & literas recipere potest, vel dirigere, non debet pecuniam mutuo dare, vel accipere, aut depo-

(*) Ordinatio anni 1679. In omnibus ubi sunt plures Procuratores, quod in Statutis de uno dicitur, de singulis intelligitur, & quisque in obedientia a Priore sibi commissis, sua munia exerceat circa res, & personas, pro ut cap. 6. 2. partii Statutorum exprimitur, sub immediata directione Prioris.

deposita custodienda recipere, nisi sciente, & consentiente Priore; & si forte ex causa receperit, vel mutuum acceperit, aut dederit, quamcunq; potest, debet hoc manifestare Priori.

5. Si Domus aliqua nostri Ordinis ultra suam provisionem vinum habeat, quod vendere velit, Procurator de licentia Prioris, illud in grosso vendere poterit: vel si hoc commode facere non potest sine magno Domus incommodo, poterit vendi in minuto in Civitatibus, seu Villis, aut locis aliis extra tamen septa Monasterii sui: Proviso etiam, quod per aliquem fidum Sæcularem, & non per aliquam personam Ordinis, dispensabitur in mensuris, ut moris est (a) alibi bibendum.

6. Pannos, Ferrum, & similia quæ ad generalem Domus provisionem pertinent, custodit, veteres, & detritas vestes dare potest pauperibus, non novas: nec pecuniam ultra quantitatem sibi a Priore præfixam, nec alicui casum integrum. In grangiis proximis nunquam jacet, sed comedere potest.

7. Ea, quæ nobis debentur ex Ordine (b) a Procuratore non a Priore petenda sunt, nisi forte cum Procurator dare noluerit. Propter hoc tamen non intrant Monachi illius Cellam absque speciali licentia, nec aliud habent cum illo colloquium.

8. Sede Prioris vacante, Cellam ejus custodit Procurator, & res in ea contentas integre.

9. Procurator debet omni tempore Monachos Infirmos visitare, qui Ecclesiam dimiserunt: & erga eos diligens, & benignus esse, alias non visitat illos, nec illorum Cellas ingreditur, sine licentia, nec cum eis loqui potest extra Cellam, nisi invenerit eos colloquium habentes de licentia Præfidentis (c); ad ostium tamen potest pauca verba loqui.

10. Procurator providere debet quantum potest, ut portiones pitantiarum sint æquales: Et propterea quantum negocia Domus permittunt, pitantiis faciendis interesse debet, nunquam autem comedit in Coquina, sed alibi potest.

11. Procurator diebus Capituli exit de Ecclesia congruo tempore, ad providendum ne quid desit Mensis Refectorii: in quo tenet ultimum locum a parte Coquinæ, vel secundum consuetudinem Domus, & scutellas apponit, & removet.

12. Procurator, & ceteri Officiales Domorum in pitantiis ordinariis, & gratis non differunt a cæteris.

13. Procurator propter hospites, qui manent, Refectorium dimittit, absente Priore; quod eo presente, nisi jubente facere non præsumat. Circa quos debet esse sollicitus, & primus adventibus occurrere, ac de cibis, & lectis eorum providentiam habere, eosque visitare. Procurator non passim, & indifferenter comedat cum omnibus, sed dumtaxat cum personis honestis, ac talibus, quibus hoc commode negari non poterit: cum quibus quanto rarius poterit, tanto melius erit.

14. Post Primam Conversi, qui non habent obedientias, veniunt ad Procuratorem, ut quod voluerit, eis præcipiat. Circa singulas obedi-

tias Conversorum, Procuratorem convenit esse sollicitum: Et ne eis aliquid depereat, omnimodam diligentiam adhibere. Conversis potest in virtute obedientiæ quod præcipiendum est præcipere: raro tamen propter periculum præcepti id faciat. Si inobedientes fuerint: disciplina pertinet ad Priorem, aut eo absente ad Vicarium. (d) non potest illis dare licentiam accipiendi vestem missam ab aliquo, vel aliquid tale: Licentiam vero loquendi cum opus est, dare potest.

15. Quicumque sit obedientarius, Mercenarios sibi necessarios quarit, non tamen extra terminos, & ad Procuratorem adducit, ut ab eo conducantur: nisi Conversus conducendi licentiam habeat. Conductum vero Mercenarium, nullus potest dimittere infra terminum suum, sine Procuratoris licentia: Nec sine illius consilio aliquid vendere, vel emere infra terminos. Mercenariis, qui adsunt, quod sibi visum fuerit, debet præcipere: qui sine illius licentia non debent foras egredi. Cum vero conducuntur Mercenarii, præcipiat eis Procurator, ut sint contenti, ut ad usuras non accommodent, decimas reddant de animalibus suis, si quæ habeant, & nemini injuriam, vel damnum inferant.

16. Nulla Domus Ordinis nostri subtrahat Mercenarios alteri Domui. Quæ vero subtraxerit, vel subtractum retinuerit: in hoc puniatur, & Domui, cui fecit injuriam, vel subtractum reddat: vel alium suis expensis provideat.

17. Procurator singulis annis in Adventu, vel alio tempore, pro consuetudine Domorum in præsentia Prioris, Vicarii, & duorum ad minus ex Senioribus, & discretioribus Domus reddat rationem generalem totius receptæ, & expensæ in Domo factæ: nihilominus infra annum toties reddat rationem suæ administrationis, quoties Priori videbitur.

18. Procurator unica sit equitatura contentus, & famulo pedestre, nisi pro urgente, & evidente necessitate aliud visum fuerit Priori: in quo judicamus non esse facile dispensandum. Illos autem Procuratores, qui juxta veterem Ordinis rigorem pedes incedunt, plurimum laudamus, & hortamur in Domino, ut rem tam laudabilem perseveranter conservent, & ad posteriores transmittant.

19. Si Procurator in omnibus præmissis negligens, aut prodigus, aut contumax, quod ablit, inventus fuerit, sæpiusque correctus emendare noluerit, subrogato in loco ejus meliorem ad Cellam protinus custodiam revocatur, ut qui nequit alienam, suam saltem operetur salutem.

20. Cum Procurator pro culpa sua absolvitur, in ipsa Domo non debet restitui in Procuratoris officium: donec a Capitulo Generali, vel a R. Patre concedatur. Procurator dimittere procuracionem, quidquid habuerit in Cella, & quidquid in aliam Cellam asportare voluerit ostendat, & exponat voluntati Prioris.

De Procuratoris officio in Domo inferiori.

21. In Domibus, in quibus est Domus inferior,

(a) Unus tantum designatur Monachus sub nomine, & officio Antiquioris, nec de antiquis in Statutis nulla fit mentio. Unde cavendum est, ne alicubi senioribus quibusdam Monachis, titulus antiquus attribuitur, aut permittatur, sive aliqua licentia, aut privilegium concedatur, cum omnes Monachi unam Cen-

ventum efficiunt, & omnes æquales esse debeant tum in observantia singularibus, tum in cæteris, ut per Statuta satis exprimitur.

(b) Vide num. 5. & 6. cap. 3. hujus secunde partii.

(a) Vinum sic in mensuris venditum, alibi bibendum dicitur, ne in domibus ordinis aliqua taberna spectet appareat.

(b) Debita ex Ordine ea sunt, quæ ad necessitates communis spectant, & latius in antiquis Statutis exprimitur. Non

potenti ergo Priori sibi licere ultra id, aliquid dare Monachis, aut Monachi accipere absque licentia Superioris.

(c) Solum Procuratori Domus id licet.

(d) Vide num. 20. cap. 20. tertie partii.

(*) Ordinatio anni 1679. In Domibus inferioribus, quae nunc in Ordine nate sunt, vel praescripta a Statutis serventur ad literas, vel Domus ista abdicantur, ne vitiis laxioris veluti officina existant, convertanturque in simplices gratias.

rior, (*) a Superiori separata, Procurator cum facit superius Hebdomadam Sacerdotii ad ipsum tantum pertinent Missae propriae, quae occurrunt: & in festis, quae Capitulum habent Matutinae, & Horae. Caetera, & quod de praedictis Procurator non potest, facit Sacerdos, qui sequitur in eodem Choro.

22. Procurator semper ascendit in Vigiliis Refectorum Capituli, quoad Monachos, & Conversos. Antequam vero in praedictis Vigiliis ascendat, loquitur cum Coquinario: providet de Coquina, seu pitantia, quae die crastina Fratribus apponatur. Semel ad minus in hebdomada ascendit sursum, si potest.

23. Hebdomada in ramis Palmarum, feria quarta, Altare discooperit, & postea ad Domum Superiorem ascendit: in Sabbato reversurus ad disponendum Domum inferiorem, & operiendum Altare. Quandocumque autem superius est, potest sicut caeteri intrare Ecclesiam in Conventu.

24. Cum sursum ascendit facta oratione ad Ecclesiam, ad Priorem venit, & postmodum cum placet per Cellas Fratres Conversos visitat: post Vesperas autem nunquam, ante Missam festivis diebus, nec in Adventu, & Quadragesima. Non debet Monachos visitare sine licentia: ad ostium tamen potest pauca verba loqui.

25. Priore absente, vel si non potest Procurator in domo inferiori communicat Conversos, & Donatos infirmos, & eorum recipit Confessiones, eosque inungit, si tamen Sacerdos fuerit. Corpus autem Domini potest infirmus accipere a Procuratore, si sit Diaconus, quod tamen non debet fieri, nisi sit in extrema necessitate: & si nullus Sacerdos adest, qui hoc faciat. Hoc ipsum de Mercenariis dicimus, etiam Priore praesente, & jubente.

26. In die Natalis Domini, Paschae, & Pentecostes, ante Capitulum, descendit Procurator inferius, cum Frater, vel alius est communicandus: atque potest in Domo inferiori Missas debitas reddere, sicut & Prior, exceptis Missis Antiverfarij, & Tricenarij, quae superius reddi debent. Item in Domo inferiori Fratribus Capitulum tenet, eosque corrigit, & reprehendit. Mercenarios etiam corrigere, & reprehendere debet.

27. Ad eundem pertinet Festivitates, Jejunia Ecclesiae, & Ordinis preces Fratribus, qui diebus festivis non ascendunt ad Domum Superiorem, post Vesperas intimare, & Fratribus, qui non adsunt, hoc ipsum debet per Coquinarium significare: Procuratoris est in Domo inferiori pulsare ad Primam.

28. Quando aliquid inordinate, vel minus discrete fieri videt ibidem, illico debet reprehendere, & ille, qui reprehenditur prostratus, statim debet veniam postulare.

29. In Festo Dedicationis cum Fratres thurificandi sunt, Thuribulum cum incenso ad Conversos thurificandos, vel hospites, si adsint post thurificationem Altaris tradit Coquinario: vel si deest, Antiquiori. Ad Vesperas utraque, Matutinas, & Missam, candelas accendit: Si die cra-

(a) Sed cavendum est ne ex frequentissimo usu Confessionis, quaedam sicut confitendi consuetudo oritur, quam non raro sequitur defectus contritionis, & emendationis, unde in hoc consilio prudenti Confessarii requirendum est, & sequendum.

stina sit festum Capituli, antequam ascendat dicit omnes horas in Ecclesia.

30. Propter Festum Dedicationis, & Reliquiarum Ecclesiae inferioris, Prior, & Procurator jejunium non infringunt.

31. Greges annis singulis cum vadunt ad hycemandum, & cum redeunt a Procuratore numerentur.

De Confessione, & Communione.

CAPUT SEPTIMUM.

1. Singulis diebus Dominicis, vel Sabbato praecedenti, aut semel ad minus in septimana, & praecipuis festis, Monachi non celebrantes tam Novitii, quam Professi consteantur Priori, vel ab eo deputatis. Propter hoc tamen non prohibemus, quin alias super hebdomadam confiteri possint in Capitulo: vel de licentia Prioris in Cellis.

2. Celebrantes vero multum hortamur, ut Confessionem Sacramentalem frequentent. Propter hoc enim quotidie post Primam pulsantur pro confessionibus faciendis; & tunc Confessarii deputati, accedunt ad locum constitutum, ut qui quotidie confiteri volunt, quotidie confiteri possint (a) sicut est laudabilis mos multarum Provinciarum, & Nationum nostri Ordinis, quod Sacerdotes non legitime impediti saepius consteantur, & quotidie celebrent.

3. Flexis genibus super formas procumbentes, & nudato capite Confessiones facimus, in iunctam autem poenitentiam a Confessariis prostrato corpore, & detecto capite reddimus: sed non eam, quae in Capitulo in iungitur.

4. Per totum spatium, quo fiunt Confessiones: nullus debet libros in Capitulo revolvere, aut aliquem strepitum edere.

5. Priores possunt subditos suos absolvere ab omnibus peccatis, & censuris Sedi Apostolicae non reservatis. Possunt etiam ex Indulto Domini Alexandri PP. IV. cum consilio Discretorum Fratrum suorum Literariorum, & Deum timendum cum eis dispensare super irregularitate contracta, sive priusquam Ordinem intraverint, sive post, nisi casus esset Sedi Apostolicae reservatus. (b)

6. Ad Priorem proprie spectat Confessiones sibi subditorum audire, sed quia id solum commode non potest, teneatur nominare, & deputare aliquos ex discretioribus Monachis qui caeterorum Confessiones audire possint, unum scilicet in qualibet Domo, in qua morantur sex tantum Monachi, duos vero ubi Monachi sunt ultra sex. Sic autem ab eo deputati absolvere possunt ab omnibus etiam mortalibus peccatis, exceptis iis, quae specialiter, & expresse reservata sunt ipsi Priori, a quo tamen etiam reservatorum huiusmodi absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipsi in primis Confessarii iudicaverint. Quod si confessariis praefatis casus alicujus reservati facultatem petentibus Prior dare noluerit, possint nihilominus Confessarii illa vice poenitentes etiam non obtenta a Priore facultate absolvere, juxta Decretum fel. record. Clementis Papae VIII. super casum reservationem ab omnibus Regularium Superioribus observandum de anno 1593. emanatum.

(b) Omnes fere irregularitates ex defectu sunt reservatae Summo Pontifici; tollitur autem irregularitas ex defectu natalium per professionem religiosam, sed tantum quo ad Ordinis suscipiendum consulenda ergo sunt super hac re privilegia Ordinis concessa, de quibus infra.

spiritualibus, quoad personas Ordinis, quam habet Prior, Jure Ordinario, & ex Statutis, & pariter Priore excommunicato, suspensio, vel interdictione, Vicarius habet illam potestatem quoad personas Ordinis, quam habebat Prior Jure Ordinario, & ex Statutis, donec ipse Prior a censuris praedictis absolvatur, aut alius ei in Prioratu subrogetur. Non enim potest ipse Prior medio tempore, hoc est durante excommunicatione, suspensione, vel interdictione, Vicarium absolovere, aut alium in eius locum subrogare.

7. Peccata vero mortalia Priori specialiter reservata sunt haec (a) Homicidium, aut vulneratio, aut gravis percussio cujuscumque personae, veneficium, Sacrilegium, Revelatio Confessionis, Furtum, seu Rapina, Usura, Proprietas, omnis incontinentia actualis, sive lapsus carnis voluntarius opere consummatus, Simonia, Blasphemia in Deum, & Sanctos ejus, Perjurium, falsum Testimonium, Sortilegium, Incendium, Apostasia a Religione, sive habitu dimisso, sive retento: quando eo pervenerit, ut extra septa Monasterii fiat egressio. Injunctio manuum violenta, falsificatio literarum, & sigillorum: Rebellio, seu inobedientia in suum Superiorem, manifesta infamatio criminis, quod quis alteri objicit, & non potest probare, Magisterium conspirationis inique: odium inveteratum, id est in quo quis per mensem integram perseveraverit. frequens disseminatio discordiae, quae frequens censetur quando sex vices superat, Revelatio status, & defectum domorum, vel personarum Ordinis, ex quibus mala opinio, vel sinistra suspicio, vel diffamatio apud audientes oriri possit per aliquem scienter, & malitiose facta, alicui novitum, aut extraneo. Introductio Mulierum, incontinentiae causa infra clausuras Domorum, vel Grangias: malitosum impedimentum, aut malitiosa retardatio, aut apertio literarum a Superioribus, (id est a R. Patre, Capitulo Generali, & Visitatoribus, quibus adiunguntur etiam Scriba Capituli Generalis, & Procurator Generalis in Urbe) ad inferiores: & ab inferioribus ad Superiores: & si quae alia inveniantur, quorum absolutio per Statuta Ordinis nominatim, & expresse reservatur Priori, aut R. Patri, vel Capitulo Generali. (b)

8. In casibus praedictis si quis offenderit non poterit per deputatos ad Confessiones audiendas absolvi, nisi prout jam diximus.

9. Vicarius habet auctoritate Capituli Generalis potestatem plenam in his, quae ad forum poenitentiae pertinent, quoad Priorem, & potest ipsum absolovere ab excommunicatione Juris, & ab omnibus casibus non reservatis Sedi Apostolicae, ac cum eo super his dispensare: sed possunt nihilominus Priores sibi ipsis Confessarium eligere (c) unum ex deputatis, qui poterit eos etiam a praedictis reservatis absolovere: nec tenebuntur sic confessi, & absoluti, eadem peccata iterum suo Vicario confiteri. Ex Indulto etiam Domini Alexandri PP. IV. unus ex Monachis, quem ad hoc Prior sibi elegit, potest ipsum Priorem absolovere a Sententia, & censuris Ecclesiasticis, & dispensare cum eo super irregularitate in foro poenitentia duntaxat: (d) dummodo non sit casus Sedi Apostolicae reservatus.

10. Mortuo etiam Priore, vel quando absens esse debet ultra tres dies: Vicarius in Domo Monachorum eandem habet auctoritatem in

11. Deputati ad Confessiones audiendas ab excommunicatione possunt absolovere, sive minori, sive majori a Jure, quae non sit reservata: sed a reservata sive a Jure, sive ab homine lata fuerit, non possunt absolovere: sed remittunt ad Priorem, vel si casus sit Papa reservatus, poenitens recurrit ad R. Patrem per se, vel per interpositam personam, qui pro sua prudentia, aliquem deputabit, qui cum poterit absolovere.

12. Verumtamen possunt Priores, si volunt alicui, seu aliquibus ex Confessariis in suis Domibus ad Confessiones audiendas deputatis, dare auctoritatem plenam, aut limitatam absolvendi in praesentia, vel absentia sua a peccatis sibi auctoritate ordinaria reservatis. Hortamur autem Priores, ut rarius, & non sine urgente causa rationabili istud faciant, & si quando fecerint, curent ad tantum opus committere tales de quibus merito confidere possint, & qui scient, & valeant inter lepram, & lepram, sanguinem, & sanguinem discernere, & singulis salubre dare consilium, & necessarium adhibere remedium: nam hoc casu confessi, his quibus est haec specialis absolvendi a reservatis peccatis facultas concessa: non tenentur iterum Priori confiteri.

13. Vigore insuper facultatis per Apostolicam Sedem concessae personis nostri Ordinis in die Nativitatis, & Purificationis Beatissima semper Virginis Mariae, & quae communiter apponi solet in Apostolicis Indulgentiis, possunt deputati ad audiendas Confessiones absolovere ab omnibus sententiis, & peccatis etiam reservatis Sedi Apostolicae. A caeteris peccatis non reservatis possunt ut supra dictum est ordinarie deputati ad audiendas confessiones tam Priorem suum, quam caeteros Subditos sibi consentientes absolovere, & eis satisfactionem injungere.

14. Quod si quis Prior, Procurator, Monachus, aut Conversus in itinere constitutus, (e) alteri quam Priori suo, vel deputato, de aliquo mortali reservato confessus fuerit: domum reversus tenebitur iterum confiteri Priori, aut Prior Vicario: nisi alium elegerit Confessarium.

15. Solus R. P. Carthusiae, & quos ad id subdelegandos duxerit possunt ex Indulto SS. D. N. PP. Innocentii XI. per literas in forma Brevis sub die 18. Octobris 1687. emanato, personas Ordinis ab omnibus excommunicationis, suspensionis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris a Jure, vel ab homine, quavis causa latis, & inflicis, necnon a casibus etiam per Literas Apostolicas in die Coenae Domini legi, & promulgari solis.

(a) Haec Decretum D. Clementis PP. VIII. quo Capitulis generalibus datur potestas reservandi peccata gravia, quae pro Religiosis conservantur, aut conscientiae puritate reservanda viabantur, quod legendum est, & ejus mens in omnibus servanda. Donati autem huiusmodi reservationi sunt subiecti, sed in materia proprietatis, & iusti requiritur pro eis eadem quantitas, quae pro secularibus censetur sufficiens ad mortale. (b) Vide num. 59. cap. 22. (c) Istud est de Jure communi, C. ne pro dilatione extra de poenit. & remiss. (d) Per irregularitatem super qua in foro conscientiae duntaxat dispensatur, illam intelligo, quae ex defectu occulto oritur, & in foro conscientiae tantum cognoscitur. (e) Iter agentes ex Jure dispositio possunt confiteri cuiilibet Sacerdoti approbato.